

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

התובע : פלוני
ע"י ב"כ עו"ד [...]

נ ג ד

הנתבעת : אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד שי שולשטיין

פ ס ק ד ין

מבוא

1
2
3 .1. מר [...] ז"ל הלך לעולמו ביום 00.00.2013, מעולם לא נישא ולא השאיר אחריו בת זוג או צאצאים (להלן –
4 "המנוח"). המנוח הותיר אחריו צוואה שנחתמה ביום 5.2.2009 (להלן – "הצוואה") ולפיה הקנה את מלוא
5 עזבונו לצדדים שלפניי בחלקים שווים, בהיותם קרובי משפחתו: **התובע** - הוא בן-דוד מדרגה שניה של
6 המנוח, ו**הנתבעת** - היא בת אחיינו של המנוח.
7 יש לציין שהמנוח חתם על צוואה קודמת ביום 13.4.2005 בה ציווה את כל רכושו לנתבעת והוריה.

8
9 .2. בחייו היה המנוח הבעלים של שתי דירות מגורים - האחת ברח' [...] ב[...] , הידועה כ**גוש** [...] **חלקה** [...] -
10 **תת-חלקה** [...] ; השניה ברח' [...] ב[...] [...] הידועה כ**גוש** [...] **חלקה** [...] **תת-חלקה** [...] (להלן – "**הדירה**
11 **במזרח**" ו"**הדירה במערב**" בהתאמה). כמו כן היו למנוח שני חשבונות בנק – בבנק "הפועלים" ובבנק
12 "הבינלאומי הראשון".

13
14 .3. הצוואה היא צוואה בעדים, נחתמה ביום 5.2.2009 בפניי שני עדים, ונערכה ע"י עו"ד מ"ט.
15 בסעיף 2 לצוואה ציין המנוח שרכושו כולל את כל נכסיו, מכל מין וסוג – "**ובמיוחד כל זכויותי בדירות**
16 [...]". בסעיף 3 לצוואה צוין שרכוש המנוח כולל גם את חשבונות הבנק – "**כולל אלה שפתחתי יחד עם**
17 **[הנתבעת]** [...]". המנוח ציווה אפוא מחצית מכלל עזבונו לכל אחד מהצדדים. כאמור, ביום 4.2.16 **ניתן**
18 **צו לקיום הצוואה, שמוסיף לעמוד בתוקפו וההליך דנן אינו נוגע לתוכנו או תוקפו של הצו, או לתוקף**
19 **הצוואה.**

20
21 .4. אין מחלוקת שבסמוך **לאחר** עריכת הצוואה (שנחתמה ביום 5.2.2009) וטרם פטירת המנוח, הועברו
22 הזכויות בשתי הדירות על שמה של הנתבעת. כמו כן, אין חולק שהנתבעת היתה שותפה בחשבון הבנק של
23 המנוח בבנק "הפועלים".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1
- 2 .5 המנוח הלך לעולמו ביום 00.00.2013, ולבקשת התובע ניתן צו לקיום הצוואה ביום 4.2.2016. במסגרת
- 3 התובענה דן, עותר התובע להצהיר על בטלות העברות הזכויות האמורות בדירות, מהמנוח לנתבעת, וכן
- 4 להורות על השבת כספים אותם נטלה הנתבעת לטענתו, או שמא מחציתם, מחשבונו או חשבונותיו של
- 5 המנוח.
- 6
- 7 **טענות התובע**
- 8 .6 ביום 4.2.2016 ניתן צו לקיום הצוואה כאמור בעקבות בקשתו. או-אז נודע לתובע לדבריו, ששתי הדירות
- 9 של המנוח רשומות על שמה של הנתבעת. התברר לתובע שהמנוח מכר את הדירות לנתבעת, **מתוקף יפויי**
- 10 **כוח בלתי חוזר לטובת הנתבעת, אותו ערך המנוח 10 ימים בלבד לאחר חתימתו על הצוואה.** כמו כן ולטענת
- 11 התובע, הדירות נמכרו לנתבעת במחיר הנמוך באופן משמעותי משווי הריאלי. לטענתו הדירה ב[מערב]
- 12 נמכרה לנתבעת תמורת 230,000 ש"ח, והדירה ב[מזרח] נמכרה לנתבעת תמורת 180,000 ש"ח. כך התובע למד
- 13 לטענתו מאישורי מיסוי מקרקעין מושא העברת הזכויות לכאורה. בתצהירו (סומן ת/1) הוסיף התובע
- 14 שידוע לו כיום, לאחר הגשת התביעה, **שבפועל הנתבעת לא העבירה כספים למנוח לשם רכישת הדירות.**
- 15
- 16 .7 לטענת התובע, הנתבעת ניצלה את מצוקתו של המנוח ואת תלותו בה, השתלטה על רכושו והביאה לכך
- 17 שהמנוח ימכור לה את הדירות, בכחש ובניגוד לרצונו החופשי. לדבריו התובעת השתלטה על כל היבט בחיי
- 18 המנוח, ומנעה קיומו של קשר בין המנוח לבין התובע. בתוך כך, הנתבעת מחקה ממכשיר הטלפון הנייד
- 19 של המנוח, פעם אחר פעם, את מספר הטלפון הנייד של התובע; הנתבעת החליפה את מנעול הכניסה לבית
- 20 לאחר שהמנוח נתן מפתח לתובע. בהקשר זה טוען התובע שהנתבעת התקשרה אליו וצעקה עליו בשפת
- 21 ביבים כלשונו, על כך שבידיו מפתח לדירה. לטענתו עוד, הנתבעת לא הודיעה לתובע על פטירתו של המנוח.
- 22
- 23 .8 לדברי התובע המנוח סיפר לא אחת, לו ולאשתו, שהנתבעת מתנגדת לקשר ביניהם לבין המנוח, והיה ברור
- 24 לכל לטענתו, שהמנוח פוחד מהנתבעת. הנתבעת היתה למעשה הקשר היחיד של המנוח עם העולם החיצון,
- 25 והיא ניתקה אותו מכל גורם אחר שיוכל היה לבוא לעזרתו. עוד טוען התובע שהנתבעת הציגה עצמה כלפי
- 26 כולי עלמא כנכדתו של המנוח, טענה שאין בה ממש. עוד הוסיף בתצהירו שהמנוח ביקש ממנו "תדיר",
- 27 שלא לספר לנתבעת שהוא פגש בו ובאשתו, שכן הנתבעת איימה עליו שתנתק עמו מגע במידה וייפגש עם
- 28 התובע.
- 29
- 30 .9 לטענתו המנוח היה אדם אמיד מאוד – חבר [...] ובעל שתי דירות, שהאחת הניבה למנוח דמי שכירות.
- 31 לטענתו הנתבעת החרימה את תעודת הזהות ואת כרטיס האשראי של המנוח על מנת למנוע ממנו
- 32 להשתמש בחשבון הבנק המשותף לה ולמנוח, לרבות לשם משיכת כספים לצרכיו. התובע מוסיף שבעבר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 הסיע את המנוח לבנק, לבקשת המנוח, ולדבריו – "נתברר כי לא ניתן לעשות דבר שכן הבנק דרש תעודה
2 מזהה, אותה לא יכול היה המנוח להציג".
3
- 4 10. התובע טוען עוד שכאשר התדרדר מצבו הרפואי של המנוח לכאורה, הנתבעת "מנעה מהמנוח תקופה
5 ארוכה מלהביא מטפלת סיעודית והמנוח נאלץ להסתמך על המטפלת של השכנה" לכאורה.
6
- 7 11. בהקשר זה הגיש התובע תצהיר מטעם מר י"צ (סומן ת/3), חתנה של גבי א' ז"ל, שכנתו של המנוח. לטענתו
8 גבי א' ז"ל, המטפלת של חמתו א' ז"ל, טיפלה גם במנוח – בישלה וכבסה עבורו. המנוח אכל רק אצל גבי א' ז"ל
9 ובמזנון של עובדי [...]. ביתו היה ריק ומוזנח. לטענת מר י"צ "כואב" לו ש"עם כל הכסף ש[הנתבעת]
10 לקחה", אפילו לא דאגה למנוח לקבורה ראויה לכאורה. לדבריו עוד הנתבעת לא ביקרה את המנוח בבית
11 החולים כשאושפז בעקבות אירוע לבבי – בניגוד אליו ולאחרים.
12
- 13 12. כל המעשים המתוארים הפכו את תלותו של המנוח בנתבעת לתלות מוחלטת. היא שלטה במשאביו
14 והחתימה אותו על ייפוי כוח נוטריוני. כמו כן, על הצוואה חתם המנוח בפני עו"ד המוכר לו, בעוד 10 ימים
15 לאחר מכן חתם על ייפוי כוח בלתי חוזר לטובת הנתבעת באמצעות עורך דין שאינו מוכר לו.
16
- 17 13. המנוח אמר לתובע, מיוזמתו, כי ברצונו להעניק לו חלק מרכושו לאחר מותו, שכן אהב והוקיר את התובע,
18 ואף כ"חוב מוסרי" לאביו של התובע על שסייע למנוח לרכוש את בית המשפחה באוקראינה (כפי הנראה,
19 בתחילת המאה שעברה).
20
- 21 14. יצוין שהתובע רומז בתצהירו באופן רפה, שבעת החתימה על ייפוי הכוח סבל המנוח מהפרעה בהתמצאות
22 ומסמנים לדמנציה לכאורה.
23
- 24 15. עוד לטענת התובע, המנוח הציג בפניו דף חשבון המלמד על יתרה של למעלה מ 300,000 ₪ בחשבונו. המנוח
25 ציין מיוזמתו, שהוא רוצה "כי לאחר מותו אקבל (ביחד עם הנתבעת) את הכספים שיוותרו בחשבונות
26 הבנק". התובע מייחס לנתבעת "עושק, כפיה ומרמה שבצעה הנתבעת, תוך ניצול מוגבלותו של המנוח,
27 בחתימה על עסקאות "בלתי סבירות באופן קיצוני, ותוך גרימה למנוח שלא לפעול בדעה חופשי". מספר
28 ימים לאחר עריכת הצוואה, ובנוסף להחתימת המנוח על ייפוי כוח כאמור, דאגה הנתבעת למשוך מחשבונה
29 המשותף עם המנוח סך של 295,000 ₪, והעבירה אותו לחשבונה הפרטי.
30
- 31 **טענות הנתבעת**
- 32 16. הנתבעת כופרת בכל המיוחס לה על ידי התובע והן בתיאור הנסיבות מצדו. המנוח לא היה איש מאוד אמיד.
33 היתה לו קצבת פנסיה בשיעור כ – 6,000 ₪ והוא התגורר בדירת [במערב], דירה בת שני חדרים. הוא עשה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 שימוש ברכב ישן. היא מעולם לא הציגה עצמה כנכדתו, וכל הסובבים ידעו היטב על קרבתם המשפחתית
2 לאשורה. על אף שבפניי זרים נהג המנוח לעשות כן מתוך חשש מלהג הבריות על קשריו עם בחורה צעירה
3 כביכול.
4
- 5 17. המנוח היה סועד בביתה לפחות אחת ליום, ואחת לשבוע הוא הצטרף אליה ואל בעלה לקניות. היא
6 ומשפחתה פגשו במנוח מידי שבת – לעיתים בביתה ולעיתים בבית המנוח. למעט מקרים מעטים, המנוח
7 חגג עם הנתבעת ומשפחתה בביתם את חגי ישראל. לעיתים רחוקות חגגו בדירתו. באותם מקרים מעטים
8 שלא חגג עמם, המנוח התארח בבית שכנתו אי ז"ל ובעלה.
9
- 10 18. **ביום 13.4.2005 ערך המנוח צוואה בפני רשות, באמצעות הנוטריון א"ש (נס' א' לתצהיר הנתבעת, סומן**
11 **נ/5).** בצוואה זו, ציווה המנוח את שתי דירותיו בשלמותן לנתבעת, כמו גם את כל הכספים המצויים בחשבון
12 בבנק הפועלים. את הכספים מחשבונו בבנק "הבינלאומי הראשון", ציווה המנוח להוריה של הנתבעת
13 בחלקים שווים. צוואה זו תכונה להלן "צוואת 2005".
14
- 15 19. בשנים האחרונות לחיי המנוח עמדה הנתבעת בקשר עם רופאו האישי של המנוח, ד"ר א"ג. היא היתה
16 דואגת להפקת מרשמים ואיסוף התרופות עבור המנוח. בחודש יוני 2011 אושפז המנוח בחשד לאירוע מוחי.
17 לאחר אירוע זה פנה המנוח לעו"ד יחיאל טל שערך עבורו ייפוי כוח נוטריוני לטובת הנתבעת ביום
18 8.7.2011.
19
- 20 20. הנתבעת מכחישה בתוקף את הטענה לפיה מחקה ממכשיר הטלפון של המנוח את מספרו של התובע; מעולם
21 לא החליפה את מנעול דלת דירתו ולא נטלה את תעודת הזהות או כרטיס האשראי של המנוח. היא מעולם
22 לא מנעה טיפול מהמנוח, כי אם טיפלה בו ברוחב לב ודאגה לכל מחסורו. ביום 1.8.2011 הגישה עבור המנוח
23 בקשה לקבלת גמלת סיעוד.
24
- 25 21. התובע לא היה מעורב כלל בחייו של המנוח, כל שכן בזמן אמת. הוא הגיע לבקר את המנוח אחת לכמה
26 חודשים. תמיד הגיע לטענתה בידיים ריקות.
27
- 28 22. הנתבעת מדגישה, שבניגוד לטענות התובע, היא לא רכשה את שתי הדירות והן לא נמכרו לה. **הדירות ניתנו**
29 **בידה על ידי המנוח במתנה על דרך העברה ללא תמורה לפי כל דין. רישום הזכויות בדירות על שמה**
30 **הסתיים לפני פטירתו של המנוח.**
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 לטענתה עו"ד ט', עורך הצוואה, לא היה עורך דינו הקבוע של המנוח, שלא הזדקק לשירותי עורך דין.
2 לראיה צוואת המנוח משנת 2005, שלא נערכה ע"י עו"ד ט'. לאחר עריכת הצוואה פנה המנוח לעו"ד יחיאל
3 טל, בטענה שהוחתם בחופזה על צוואה או מסמך אחר במשרדו של עו"ד ט'. למיטב ידיעתה של הנתבעת,
4 לא נמסר למנוח עותק מהצוואה. לדברי הנתבעת, בעקבות זאת, נערכה פגישה ראשונית בהשתתפותה
5 והשתתפות המנוח במשרדו של עו"ד יחיאל טל, ולאחריה פגישה נוספת בה נחתמו תצהירי העברה ללא
6 תמורה לגבי שתי הדירות, וכן כל המסמכים האחרים הדרושים לכך.
7
- 8 התובעת מוסיפה שהמנוח היה צלול לחלוטין עד יומו האחרון. המנוח היה אף עצמאי לחלוטין, עד חצי
9 שנה טרם פטירתו. בתקופה זו בעלה של התובעת סייע בידיו להתקלת. בחודשים אחרונים אלה המנוח לא
10 יצא את הבית ונזקק לסיוע וטיפול, עד שהלך לעולמו בגיל 92. התובעת היא שטיפלה בכל סידורי ההלוויה
11 והקמת המצבה. לאחר פטירת המנוח, הנתבעת ומי שהיתה המטפלת של המנוח בסמוך לפטירתו, סידרו
12 את דירת המנוח ומצאו את צוואתו משנת 2005.
13
- 14 בנוגע לחשבונות הבנק, לטענתה צורפה לחשבונו של המנוח בבנק "הפועלים" ביום 13.12.2004, וניתנו
15 בידיה זכויות חתימה מלאות – די היה בחתימתה על מנת לחייב את החשבון. לטענתה ראש תביעה זה
16 התיישן, שכן לתובע נודע על צירופה לחשבון המנוח, לכל המוקדם בחודש ינואר 2009. כך עולה מנספחי
17 התובע – ממסמכים בנקאיים מהחשבון, בהם צוין שהנתבעת שותפה לחשבון, ואלה ונושאים תאריך
18 30.1.2009 ו 4.2.2009. כמו כן, העברת הכספים המשמעותית שביצע המנוח באמצעות המחאה, היתה
19 בשיעור 295,000 ₪, בעוד המנוח עצמו חתום על המחאה, וזו נושאת תאריך 18.2.2009. התביעה דן
20 הוגשה לאחר תום 7 שנים מהמועדים האמורים, ביום 27.3.2016, ולפיכך התיישן ראש התביעה הנוגע
21 לכספי המנוח ולמתן חשבונות.
22
- 23 התובעת טוענת בהקשר זה, שיש לתהות על סמיכות הזמנים בין מסמכים בנקאיים אלה, לבין מועד עריכת
24 הצוואה – 5.2.2009 – ומלמד הדבר על מעורבותו של התובע בעריכת הצוואה.
25
26
- דיון והכרעה**
- תובנות בסיס**
- 27
- 28 **סוגיית הצוואות** - ברקע המחלוקת מצויות שתי צוואות עליהן עמדנו לעיל – **צוואת 2005 והצוואה שניתן**
29 **צו לקיומה משנת 2009** - ובמהלך בירור התובענה עלו טענות הדדיות לגבי צוואות אלה ומעמד עריכתן. יש
30 לשוב ולהדגיש שטענות אלה אינן נוגעות לענייננו באופן ישיר, אם בכלל. צוואת המנוח אושרה כאמור במתן
31 צו לקיום צוואה כדין, לבקשת התובע. הנתבעת לא התנגדה למתן הצו ולא קראה עליו תיגר – אף ששמרה
32 על זכותה לעשות כן בהתאם לתוצאות הליך זה. כמו כן, התובעת לא ביקשה לקיים בשלב כלשהו את צוואת
33 2005 (המעניקה לה את שתי הדירות ואת הכספים שבבנק ה"פועלים"). מטבע הדברים לא ראתה בכך צורך

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

שעה ששתי הדירות הועברו לבעלותה עוד בחייו של המנוח, והיא היתה שותפה בחשבונו של המנוח בבנק "הפועלים" עוד משנת 2004. לפיכך, צוואת המנוח היא אחת ואין אחרת, והצו לקיומה עומד בתוקפו.

מתנה שהושלמה ונטל השכנוע

28. **שתי הדירות רשומות על שמה של הנתבעת.** נסחי רישום המקרקעין שצורפו לעיון בית המשפט (סומנו נ/1 – 2/נ) מלמדים שמלוא הזכויות בשתי הדירות נרשמו על שמה של הנתבעת במהלך שנת 2009 – האחת ביום 24.2.2009 והאחרת ביום 25.3.2009. **סעיף 125(א) לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969 (להלן – "חוק המקרקעין"),** מורנו ש"רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון".

29. התובע זנח את טענתו לפיה הדירות נמכרו בתמורה לנתבעת, **ואין חולק שהמנוח הקנה את שתי הדירות עוד בחייו במתנה לנתבעת, על דרך העברה ללא תמורה ועל בסיס תצהירי העברה כדין.** נחדד אם כן שהמתנה הושלמה עוד בחייו של המנוח, כ – 3 שנים טרם פטירתו.

30. הוראת החוק המקבילה בענייננו להוראות חוק המקרקעין, מצויה **בחוק המתנה, תשכ"ח-1968 (להלן – "חוק המתנה"),** המורנו בסעיף 1(ב) ש"דבר המתנה יכול שיהיה מקרקעין [...]". בסעיף 2 נקבע ש"מתנה נגמרת בהקניית דבר-המתנה על-ידי הנותן למקבל". לצד סעיף זה יש לקרוא את סעיף 7(א) לחוק המקרקעין שקובע ש"עסקה במקרקעין טעונה רישום; העסקה נגמרת ברישום, ורואים את השעה שבה אישר הרשם את העסקה לרישום כשעת הרישום".

31. **יוצא אפוא, כאמור, שעסקת המתנה בין המנוח לבין הנתבעת תמה והושלמה ובבחינת מעשה עשוי.** התובע לא נתן דעתו למצב דברים זה, ולא העמיד מתווה משפטי שיהיה בו להתגבר על השלמת המתנה, עוד בחייו של המנוח כאמור, והיותן של שתי הדירות בבחינת קניינה המלא של הנתבעת. יתירה מכך, הגם שהתובע העמיד טענות התוקפות את מעשה המתנה במישור ידיעתו ו/או כוונתו של המנוח, התובע לא ביסס את הטענה הלכאורית, אותה לא טען במפורש, לפיה יש בטענות אלה כדי להביא לכרסום בשלמות המתנה.

32. הטענה הרלוונטית היחידה העולה מטענות התובע, היא טענתו לפיה יש לייחס לנתבעת "עושק, כפיה ומרמה שבצעה הנתבעת, תוך ניצול מוגבלותו של המנוח, בחתימה על עסקאות בלתי סבירות באופן קיצוני, ותוך גרימה למנוח שלא לפעול בדעה חופשית". מדובר בטענות כלליות ביותר, ויחד עם זאת מרחיקות לכת. בעוד התובע עותר לביטול ההקניה של הדירות והכספים של המנוח לידי הנתבעת, ובלשון אחר, **לביטול עסקאות המתנה,** התובע לא האיר את עיניו בית המשפט לקיומה של עילה הצומחת מטענותיו בהקשר זה. בין אם ביקש התובע להקיש לענייננו מן הדינים הנוגעים לבטלות צוואה מפאת השפעה בלתי הוגנת, ובין אם ביקש להקיש מעילות לבטלות חוזה מפאת פגמים בכריתה כגון כפיה ועושק, התובע נמנע מלבסס עילתו במישור המשפטי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
33. יתירה מכך, בבסיס טענותיו של התובע מצויה טענה למרמה מצד הנתבעת. טענה כגון זו כשלעצמה מציבה רף שכנוע גבוה בדרכו של התובע. מן המפורסמות היא, ואין הדבר חדש בשיטתנו המשפטית, שטענות המייחסות לבעל דין מרמה, גוררות רף הוכחה גבוה מן המקובל במשפט האזרחי:
- "טענת תרמית או מעילה היא טענה רצינית בעלת גוון הפוגע בשמו הטוב של האדם שנגזו היא מכוונת. לפיכך, טבעי הדבר, שבית-המשפט הנתקל בטענה כזאת ידרוש מידת הוכחה יותר גדולה וודאית מאשר בסוגי משפטים אחרים בעלי אופי פחות חמור [...]. את התרמית יש להוכיח על כל חלקיה ופרטיה, על כל תגיה ודקדוקיה, ובדרגת שכנוע לגבי כל ענין וענין ולגבי כל סכום וסכום"** (ע"א 292/64 כהן נ' אשד, פ"ד יט(1) 414, 416; ע"א 400/86 עיזבון המנוח בין ציון קריגר ז"ל נ' ד"ר סבינה שטנה קריגר, פ"ד מב(4) 500 (1989); ע"א 2745/12 יורשי סימון סרור ז"ל נ' ניסים גמרסני, "נבו", מיום 20.5.14).
34. אפשר לסכם ולומר שהתובע טוען כנגד מתנה שהושלמה כדין ובבסיסה ראיות בכתב, ואף טוען כנגד הרישום בפנקס רישום המקרקעין. טענות התובע, על אף שמיאן להעמידן באכסניה משפטית ראויה ונמנע מלעמוד על משקלן המשפטי, כרוכות בטענה מרחיקת לכת למרמה מצד הנתבעת, תוך ניצולו של המנוח. **כל הרכיבים הללו המאפיינים את התביעה דנן, מציבים את התובע בפניי רף שכנוע ורף ראיה גבוהים מן הרגיל** – כאלה שיניחו דעתו של בית המשפט שיש להפעיל שיקול דעתו באופן חריג, ולהביא לבטלות עסקאות מתנה שהושלמו ונרשמו עוד בחייו של המנוח, ומושא המתנות הוא קניינה המלא והמוגן של הנתבעת.
35. **לוח הזמנים הרלוונטי** – ניכר הדבר, כל שכן לאחר שמיעת הצדדים ועיון בסימוכין שהגישו הצדדים, שהתובע שם עצמו כמי שלא ידע דבר וחצי דבר על עסקאות המתנה, ונחשף אל העברת הזכויות בדירות רק בסמוך לאחר שהגיש בקשתו לצו קיום הצוואה. עוד שם עצמו התובע, כמי שסבור שהדירות הועברו לידיה של הנתבעת מכוח עסקת מכר בתמורה, ומתוקף ייפוי כוח כללי-נוטריוני. הסימוכין מלמדים, שגם אם יניח בית המשפט לקולא, שכטענת התובע, הוא נחשף למעשה המתנה בסמוך למתן הצו לקיום צוואה במהלך חודש 2/2016 כביכול, עיון ראשוני בנסחי רישום המקרקעין היה מלמד, ללא קושי מיוחד, שהדירות הועברו ללא תמורה כאמור לבעלות הנתבעת במהלך ראשית שנת 2009 כאמור, בעוד אותו ייפוי כוח כללי-נוטריוני מאת המנוח לנתבעת עליו משליך התובע את יהבו, נערך על ידי המנוח ביום 7.8.11 – **כשנתיים וחצי לאחר השלמת הקניית הזכויות בדירות לנתבעת**.
36. לפיכך לכתחילה לא נמצא בסיס לטענת התובע לפיה הזכויות בדירות הועברו מתוקף ייפוי כוח משנת 2011 כביכול. לא ברור מהו המקור לטענת התובע המנוגדת באופן מובהק לפרטים הנקובים בנסחי רישום

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 המקרקעין, שהם בבחינת מידע גלוי העומד לעיון בכל עת, ואף מנוגדת למועד חתימת ייפוי הכוח הכללי-
2 נוטריוני אותו צירף התובע עצמו לתצהירו ועליו הסתמך.

סיכום ביניים

3
4
5 .37 התובע לא העמיד אפוא משנה סדורה של טענות שיש בהן לשיטתו להתגבר על השלמת המתנות וחוסן
6 קניינה המוגן של הנתבעת. כמו כן העמיד טענות מרחיקות לכת שצובעות את מעשי המתנה כפרי של עושק
7 ורמייה, אך מנגד לא עמד על הוכחתן של עילות אלה, בשים לב לנטל השכנוע והראיה הגבוהים במיוחד
8 שניצבים בדרכו בהינתן רישום הזכויות המהווה ראיה חותכת לתוכנו, להשלמת המתנה וטענות המרמה.

9
10 .38 מדובר בנקודות מוצא ותובנות בסיס המקשות על התובע עד מאוד, ולצדן תג מחיר ראייתי גבוה שעל התובע
11 לעמוד בו על מנת להניח דעתו של בית המשפט לקיומה של עילה מרחיקת לכת המורה על ביטול המתנה.
12 ויחד עם זאת, ולמען יזכה התובע ליומו בבית המשפט ולבירור טענותיו, יוסיף בית המשפט לצעוד כברת
13 דרך נוספת לצד התובע, שמא יש בטענותיו להקים עילה כטענתו, גם אם חלק מטענותיו לא נטענו במפורש,
14 כי אם משתמעות מכללא מדבריו.

15
16 .39 בטרם נעשה כן, ולמען ניטיב להבין את נסיבות העניין, נעמוד בתמצית על המועדים הרלוונטיים לסיפור
17 המעשה בענייננו ולטענות התובע, בסדר כרונולוגי:

18 א. ביום 13.2.2004 צורפה הנתבעת לחשבונו של המנוח בבנק "הפועלים".

19 ב. ביום 15.4.2004 מסר המנוח את רכבו, ללא תמורה, לידי בעלה של הנתבעת, והצהיר על ההקניה
20 בפניי משרד הרישוי (נס' טו' לנ/5).

21 ג. ביום 13.4.2005 חתם המנוח על צוואת 2005 (צוואה נוטריונית בה ציווה המנוח את שתי הדירות
22 ואת כספו שבבנק "הפועלים" בשלמותם לנתבעת).

23 ד. ביום 5.2.2009 חתם המנוח על הצוואה בפניי עו"ד ט' מושא התובענה דנן.

24 ה. ביום 15.2.2009 חתם המנוח בפניי עו"ד יחיאל טל על תצהירי העברה ללא תמורה לנתבעת לגבי שתי
25 הדירות. **באותו היום נחתמו עוד על ידי המנוח שני ייפוי כוח בלתי חוזרים לביצוע העברת הזכויות**
26 **בשתי הדירות לנתבעת.**

27 ו. ביום 18.2.2009 נמשך סך של 295,000 ₪ באמצעות המחאה מחשבונם המשותף של המנוח והנתבעת
28 בבנק "הפועלים". המחאה חתומה על ידי המנוח והנתבעת גם יחד. בו ביום הופקדה ההמחאה
29 לחשבונם של הנתבעת ובעלה.

30 ז. ביום 23.2.2009 נחתמו שטרות המכר על ידי עו"ד יחיאל טל מתוקף ייפוי הכוח הבלתי חוזרים, מושא
31 עסקת המכר ללא תמורה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 ח. ביום 24.2.2009 נרשמו מלוא הזכויות בדירת [במערב] על שמה של הנתבעת (ר' נסח רישום מקרקעין,
2 סומן נ/1). ביום 25.3.2009 נרשמו מלוא הזכויות בדירת [במזרח] (ר' העתק נסח רישום מקרקעין,
3 סומן נ/2).
- 4 ט. ביום 17.2.2011 אושפז המנוח בבית חולים [...] בחשד לאירוע מוחי (ר' מסמך רפואי סומן ת/2).
5 י. ביום 7.8.2011 חתם המנוח בפניי עו"ד יחיאל טל על ייפוי כוח כללי-נוטריוני לטובת הנתבעת, לבצע
6 בשמו כל פעולה משפטית.
7 יא. ביום 00.00.2013 הלך המנוח לעולמו.
8
- 9 40. עינינו הרואות אם כן, הדירות ניתנו במתנה, שלא בתמורה, והזכויות הועברו כדין עוד בחייו של המנוח,
10 כ – 3 שנים טרם פטירתו, באמצעות תצהירים ומסמכים עליהם חתם המנוח בחתימת ידו, לרבות על ייפוי
11 כוח בלתי חוזר כמקובל. להבדיל, המנוח חתם על ייפוי כוח כללי-נוטריוני לטובת הנתבעת כשנתיים וחצי
12 לאחר העברת הזכויות בדירות, ואין זיקה בינו לבין הקניית הדירות במתנה.
13
- 14 **לגופו של עניין**
15 **כושרו הקוגניטיבי של המנוח**
- 16 41. סוגיה זו עלתה על ידי התובע ברמיזה. ביום 17.5.2017 חתם בית המשפט לבקשת התובע על צו גורף לגילוי
17 מסמכים ומידע לגבי המנוח מקופ"ח, הביטוח הלאומי ולעיריית [...] (רווחה). אף על פי כן לא הציג התובע
18 סימוכין לטענה מובלעת זו בדבר ליקוי במצבו הקוגניטיבי של המנוח. **התובע אף לא עתר למינוי מומחה**
19 **רפואי לבחינת מצבו של המנוח במועדים הרלוונטיים.** דומה שהתובע התנער מטענה זו בחקירתו הנגדית:
20
21 **"לא יודע אם זה נכון, אין לי ידע רפואי בראש ובראשונה ואני לא בטוח שהיה במלוא חושיו**
22 **לאורך כל הדרך. לא יודע לומר לך" (ע' 11, ש' 9).**
23
- 24 42. גם חילופי הדברים הבאים משקפים את יחסו של התובע לטענה לכאורה בדבר מצבו הקוגניטיבי של
25 המנוח:
26
- 27 ש. [...] ניתנה לכם רשות להגיש חוו"ד רפואית. לפני כן ניתנה לכם רשות לאסוף את החומר
28 מכל המוסדות הרלבנטיים, אתה מבין שזה שבסופו של יום החלטתם לא לעתור למינוי
29 מומחה רפואי אומר שאי אפשר לטעון על מצבו הקוגניטיבי של המנוח ב-2009?
30 ת. לא אני לא מבין, אני לא משפטן [...] זאת טענה משפטית שאני לא יודע לענות עליה ועוה"ד
31 שלי יענה. אין לי מושג בעניין אני יודע רק את האמת לאמיתה (ע' 11, ש' 29).
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 עולה שהתובע לא הציג ראיות לטענה מעורפלת זו, וספק אם ביקש להוכיחה. מטבע הדברים **טענה לליקוי**
2 **בכושרו של המנוח בהקשר להקניית שתי הדירות, "תזלוג" אף למועד החתימה על הצוואה, שהתובע**
3 **עומד על תוקפה וניתן צו לקיומה**, שכן בין מועד החתימה על הצוואה לבין מועד החתימה על תצהירי
4 העברת הזכויות בדירות, מפרידים 10 ימים בלבד. יוצא אפוא, ועל אף שאיננו עוסקים בצוואות המנוח,
5 **שאינן לפקפק בצלילותו של המנוח**. אך מעבר לכך, התובע אף אינו יודע להעיד מראות עיניו וממקור ראשון
6 על רבב שנפל בצלילותו של המנוח. מנגד, מן העדויות והסימוכין שעלו לעיני בית המשפט, עולה שהמנוח
7 היה צלול לאורך חייו ובמהלך כל המועדים הרלוונטיים לתובענה דגן ואף בחודשים האחרונים לחייו.
8 **עו"ד יחיאל טל** שטיפל בעסקת המתנה העיד שהמנוח היה צלול בעת פגישותיו עמו בשנת 2009 (לשם
9 עסקאות המתנה) ובשנת 2011 (לשם עריכת ייפוי כוח כללי) (עו' 39, ש' 23). נפנה עוד לנס' יב' לתצהיר
10 הנתבעת (נ/5) – העתק מסיכום אשפוז המנוח בבית חולים [...], שם אושפז המנוח מיום 27.1.2012 ועד
11 2.2.2012 – **כ 3 שנים לאחר עסקאות המתנה**. בסיכום צוין לגבי המנוח: **"בן 91 צלול וסיעודי חלקי גר**
12 **בביתו, נעזר במטפלת"**.
13
14 **יוצא איפה שמאחר ולא הוכח אחרת, המנוח היה צלול, בעל תובנה ושיפוט תקינים ומוזע למעשיו בכל**
15 **המועדים הרלוונטיים לכתב התביעה**.
16
17 **האם הנתבעת ניצלה, עסקה או בודדה את המנוח?**
18 **התובע לא הציג ראיות לטענה זו, ישירות או עקיפות**. מכל העדויות שעלו בפניי בית המשפט, נחה דעתו
19 שבמשך שנים ארוכות שימשה הנתבעת משענת וכתף למנוח, שלא נשא אישה ולא הביא ילדים לעולם. ניכר
20 עוד שהנתבעת נכנסה בנעלי הוריה, אשר היו קרובים אף הם למנוח לסייע לו בכל. בית המשפט שוכנע שבין
21 המנוח לבין הנתבעת היו יחסים קרובים וחמים, והמנוח ראה בה כנכדתו – הוא אף הכיר אותה מאז
22 ילדותה והיה קרוב להוריה כאמור. קרבה זו התבטאה בדאגה כנה של הנתבעת ומשפחתה למנוח, לכל
23 מחסורו ובהפיכת חייו לנוחים ומלאים. אף אין חולק שהמנוח גמל לנתבעת ומשפחתה על הטוב, במתן
24 כספים ומתנות, כשם שגמל למטפלת הסיעודית שעשתה עבורו לילות כימים. המנוח ביטא בדרך זו את
25 הערכתו, ונהג כדרכו של "סב" כלפי נכדתו וכבעל משפחה המרעיף עליה מכל טוב. טענות התובע עומדות
26 אפוא בסתירה ליחסים הקרובים בין השניים, ולא עלה בידי התובע להוכיחן.
27
28 **האם הנתבעת ניתקה את המנוח מהעולם החיצון** – מוטב היה להימנע מהעלאת טענה זו, אותה סותר
29 התובע באופן מובהק שעה שלטענתו עמד בקשר רצוף עם המנוח:
30
31 **ש. משנת 2005, באיזה תדירות היית בקשר עם המנוח? מגיע פעם בחודש? פעם בשבוע?**
32 **ת. היינו מגיעים אליו רעייתי ואני ממש בוא נגייד, פעם ב-10 ימים, פעם בשבועיים [...]** ויתרה
33 **מכך הוא היה מגיע אליי למשרד כשעוד יכל להגיע [...]**.
34 **ש. היית מבקר אותו עד ליום פטירתו?**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 ת. ביקרתי אותו בתדירות שדיברתי עליה בהחלט, באופן קבוע ועקבי עד ימיו האחרונים (ע'
2 10, ש' 28 ואילך).
- 3
- 4 47. נזכיר עוד שהתובע עמד על כך שהמנוח נתן לו מפתח לדירתו – עובדה המעידה לכאורה על קרבה בין השניים
5 (ע' 14, ש' 25). די אפוא בטענות אלה – בין אם יש בהן אמת ובין אם לאו – על מנת לשמוט את הקרקע תחת
6 טענת הבידוד.
- 7
- 8 48. למעלה מן הצורך, חיזוק לקביעה זו עולה עוד מעדות המטפלת שטיפלה במנוח עד לפטירתו, **גב' נ"א**, אותה
9 המנוח והנתבעת חיבבו והעריכו עד מאוד. בית המשפט מצא את עדותה מהימנה, עקבית לתצהירה
10 ומתיישבת עם הנסיבות והעדויות האחרות שעלו באולם בית המשפט. מעדותה ומעדות הנתבעת עולה
11 שהמנוח אהב לארח את חבריו - והיו לו לא מעט – שכניו וחבריו לעבודה מ[...]...]. המטפלת העידה :
12
- 13 **"הכוונה שהבית אצלנו תמיד היה פתוח. [המנוח] רצה שתהיה דלת פתוחה, שאם מישהו בא**
14 **שיוכל להיכנס. לא היה סגור אצלנו.**
15 **לשאלת ביהמ"ש היו שכנים מגיעים, חברים של [המנוח] [...] [המנוח] עבד כנהג [...] ב[...]],**
16 **היה חבר שבא לבקר, שכנים תמיד אצלנו, תמיד אמרו לי שאם אני צריכה משהו עזרה שאני**
17 **אגיז כי הם קרובים"** (ע' 47, ש' 1).
- 18
- 19 49. יש לדחות עוד את טענת התובע לפיה המנוח פחד מהנתבעת כביכול. לא נמצאה כל עדות או סימוכין אחרים
20 לחיזוק טענה זו, הנדמית תלושה מן המציאות שנחשפה בפניי בית המשפט. תשובותיו של התובע בחקירתו
21 בהקשר זה, לא הניחו את הדעת ולא עוררו מהימנות (ע' 21, ש' 8). זה המקום לציין עוד את עדותו של העד
22 מר י"צ מטעם התובע שצייד בטענות התובע. מחקירתו הנגדית עלה שאין לו כל ידיעה ישירה על שהתרחש
23 בביתו של המנוח, והוא לא היה עד לדברים עליהם הצהיר, ולדבריו – **"חמותי ספרה לי"** (ע' 32, ש' 22) –
24 ואיך זיל גמור. גם טענת העד לפיה הנתבעת לא דאגה לקבורה ראויה או שמא הלוויה ראויה למנוח, עומדת
25 בסתירה לנסיבות בכללותן כפי שהתבררו בפניי בית המשפט. לא למותר להוסיף שהתובעת צרפה לתצהירה
26 (נס' ח', 5/נ) ראיות לכך שדאגה לרכישה והקמת מצבה ודי בכך על מנת לסתור טענה זו. בית המשפט
27 התרשם כאמור שמקור מרבית טענות העד אינן מידיעתו האישית.
- 28
- 29 50. טענה בולטת אחרת מצד התובע היתה שהנתבעת נטלה מהמנוח את תעודת הזהות שלו. מדובר בטענה
30 חמורה וקונקרטי. התובע הוסיף עוד בתצהירו כזכור, שסר לסניף הבנק עם המנוח, ושבהעדר תעודת זהות
31 לא הורשה המנוח למשוך כספים מחשבונו. בחקירה הנגדית נמצא שהטענה נטולת כל בסיס ראיתי. תחילה
32 טען התובע שהמנוח הוא שסיפר לו על שהנתבעת נטלה את תעודת הזהות שלו (ע' 14, ש' 17). כשעומת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 התובע עם גרסתו לגבי הביקור בסניף הבנק עם המנוח, סייג את גרסתו, שלא תאמה ממילא את הנקוב
2 בתצהירו, ותשובותיו התקשו להקרין מהימנות:

3
4 ת. לא הייתי איתו בתוך הבנק, לא נכנסתי איתו. יכול להיות שלקחתי אותו.

5 ש. איך אתה יודע את הדברים שכתבת פה אם לא נכנסת לבנק?

6 ת. הוא יצא בבושת פנים ואמר שסירבו לתת לו [...].

7 ש. לא ראית לנכון להיכנס איתו לבנק?

8 ת. אתה מכיר את רחוב [...]? מכיר שם הרבה חנייה? (ע' 17, ש' 8).

עסקאות המתנה

9
10
11 51. לאחר שהוכח שבמועדים הרלוונטיים לתובענה – עסקאות המתנה בשנת 2009 והחתימה על יפויי הכוח
12 הכללי-נוטריוני בשנת 2011 – היה המנוח צלול, עצמאי ואדון לעצמו, ולא היה חשוף להשפעה רעה או בלתי
13 הוגנת או בידוד על ידי הנתבעת או מי מטעמה, תוך דחיית טענותיו הקונקרטיות של התובע בהקשר זה,
14 נפנה לבחון את נסיבות עסקת המתנה בנוגע לשתי הדירות. התובע לא העמיד טענות קונקרטיות כלפי
15 עסקאות המתנה, למעט אלה עליהם עמדנו לעיל. נשוב ונזכיר שמדובר במתנות שהושלמו והדירות נרשמו
16 על שמה של הנתבעת בחייו של המנוח, כשנתיים וחצי טרם פטירתו.

17
18 52. בחינת הנסיבות תחל מהמועד שלאחר ביקורו של המנוח במשרדו של עו"ד ט' וחתימתו על הצוואה. כשם
19 שצוין לעיל, מעמד עריכת הצוואה אינו מעניינו בנידון דידן, והצוואה והצו לקיומה עומדים על כנם. למותר
20 עוד להכריע בטענות הנתבעת, שאמנם נתמכות בראיות נסיבתיות לכאורה, לפיהן היה התובע הרוח החיה
21 מאחורי עריכת הצוואה והבאת המנוח אל עו"ד ט'. יחד עם זאת, מן הראיות והעדויות שעלו בפני בית
22 המשפט, אפשר לבסס את ההתרחשויות ואת מעשיו של המנוח לאחר החתימה על הצוואה, ולמעשה ימים
23 מספר לאחר מכן. נזכיר שהמנוח חתם על הצוואה ביום 5.2.2009, וכבר 10 ימים לאחר מכן, ביום 15.2.2009
24 חתם המנוח בפני עו"ד יחיאל טל על תצהירי העברה ללא תמורה. במהלך 10 הימים הללו, נפגשו המנוח
25 והנתבעת לפגישה מקדימה אצל עו"ד יחיאל טל.

26
27 53. בית המשפט שוכנע שהיוזמה לפנייה לעו"ד יחיאל טל ולהקניית המתנה היתה של המנוח. עו"ד יחיאל טל
28 העיד שלא היתה לו כל הכרות מוקדמת עם המנוח או עם הנתבעת. אין בידיעתו מי מהם פנה אל משרדו
29 הואיל ומזכירתו היא שקבלה את הפניה וקבעה את הפגישה (ע' 36). עדות זו מתיישבת עם עדותה של
30 הנתבעת, אותה מצאתי מהימנה בהקשר זה:

31
32 ש: עורך הדין הזה, עורך הדין הזה את הבאת אותו. את הבאת [המנוח] לשם.

33 ת: אני ממש לא הבאתי אותו. ממש לא ולא הייתה לי היכרות איתו לפני.

34 ש: איך הוא הגיע לשם? איך הוא הגיע לשם?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 ת: איך הוא הגיע לשם? הוא שאל, הוא התעניין. [המנוח] היה עצמאי והלך בכוחות עצמו
2 לכל מקום (תמ' ע' 12, ש' 26).

3
4 54. כבר בקביעה זו יש כדי לכרסם בטענת התובע ל"מרמה" מצד הנתבעת או עשיית פעולות מתוך משוא פנים
5 ומניעים אישיים.

6
7 55. מהעדויות עולה עוד, שלאחר מעמד החתימה על הצוואה, המנוח שידר מצוקה. הוא לא קיבל לידי העתק
8 מהמסמך או המסמכים עליהם חתם במשרדו של עו"ד ט'. הוא ביקש לפעול במהירות על מנת להגן על
9 הדירות ולהבטיח רצונו שהנתבעת תזכה בדירות לאחר פטירתו – כשם שציווה בצוואת 2005.

10
11 56. בית המשפט מוצא את עדותו של עו"ד יחאל טל מהימנה ונטולת פניות. בחקירתו תיאר את התרשמותו
12 מפניות רצונו של המנוח והן מהקרבה בין המנוח לבין הנתבעת. עוד עמד על הזהירות בה נקט על מנת לרדת
13 לסוף דעתו וכוונתו של המנוח. מן הראוי להביא מדבריו באריכות, ויש בהם לשפוך אור על הנסיבות:

14
15 "לא יודע על הכספים או מכוניות. אני התרשמתי ממנו שהוא רצה להבטיח שהדירות האלה
16 יהיו של הגב' [הנתבעת]. זה מה שהוא אמר לי – אני לא רוצה שתהיה בכלל מחלוקת, החתימו
17 אותי, לקחו אותי אצל עו"ד שאין לי את המסמך, הוא רצה לוודא שהדירות יעברו ל[נתבעת] כי
18 היא זאת שמטפלת בו, דואגת לו, הוא קרא לה הנכדה שלו לדעתי, לא זוכר. ולכן רציתי לשבת
19 איתו ביחידות ולא החתמתי אותו מיד, אלא לאחר כמה ימים כדי שיהיה שיקול דעת וכשהם
20 חזרו אליי וראיתי את החיבה, איך שהוא מדבר לגב' ומתייחס אליה, זה היה השיקול שלי" (ע'
21 37, ש' 1).

22
23 57. ובהמשך חידד לגבי מצוקתו של המנוח:

24
25 "אמרתי שהוא שלא נתנו לו מסמך, הסבירו לו משהו על זכויות והוא חתם על מסמך שלא נתנו
26 לו העתקים וכדי שלא ימשיכו ללחוץ עליו האדון שהחתים אותו שם, הוא רוצה כבר להעביר"
27 (ע' 37, ש' 21).

28
29 ובהמשך:

30
31 "השבתי כבר. האיש אמר שלקחו אותו אחד הקרובים לעו"ד שהוא לא מכיר, אמרו לו בהתחלה
32 לבירור זכויות, החתימו אותו על מסמך ולא נתנו לו העתק ממנו, הוא רוצה לוודא ששתי הדירות
33 האלה יהיו של הגב' [הנתבעת] כך שאם החתימו אותו על משהו ולא נתנו לו את המסמך, הוא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 רוצה להיות בטוח שהדירות של [הנתבעת]. זאת מהות כל הפגישות האלה, בשביל זה ערכנו את
2 כל ההעברות האלה" (ע' 39, ש' 23).

3
4 עוד הוסיף עו"ד יחיאל טל וחידד לגבי הקרבה בין הנתבעת לבין המנוח:

5
6 "[...] אם זה היה רצונו והתרשמתי מאוד שזה היה רצונו והשתכנעתי לחלוטין, את ההערכה
7 שיש לו לגב' [הנתבעת], נתתי להם שהות לבוא אחרי כמה ימים והוא בכל זאת חזר וחתם והיה
8 שמח, ועד פטירתו לא שמענו דבר. זה מדבר בעד עצמו" (ע' 37, ש' 14 ובכלל כל עמוד 37).

9
10 58. במישור הקונקרטי לגבי עסקת המתנה והחתימה על ייפוי הכוח הבלתי חוזר (ודוק - לא ייפוי הכוח
11 הכללי-נוטריוני משנת 2011), הבהיר עו"ד יחיאל טל שמדובר היה בייפוי כוח בלתי חוזר הנדרש בכל עסקת
12 מקרקעין. מקל וחומר שנדרש בעסקאות המתנה הקונקרטיות הואיל ושטרות העברת החכירה מטעם רשות
13 מקרקעי ישראל מונפקים בשלב מאוחר יותר, לאחר דיווח העסקה:

14
15 "[...] לעניין ייפוי הכוח, בכל עסקת מקרקעין חייבים להחתים על ייפוי כוח בלתי חוזרים כדי
16 לממש את רצון הצדדים ולסיים את העסקה. יש מסמכי מנהל שצריכים להגיע, שטרות, כל
17 מיני מסמכים שאפשר לחתום בשם הצדדים ולא צריך לקרוא לצדדים כל פעם. כל עסקת
18 מקרקעין אתה חייב חלק מהחובה שלך להחתים ייפוי כוח בלתי חוזר את הצדדים [...]. החתמתי
19 את הצדדים על הכל חוץ מהשטרות שהגיעו מהמנהל מאוחר יותר. בשטרות גם אתה צריך
20 להוציא את זה מהאתר של המנהל אז נהוג לפעמים את השטרות לא לעשות בעסקה ומאוחר
21 יותר מוציאים ושולחים על פי ייפוי כוח. זה מקובל" (ע' 37, ש' 21).

22
23 59. לבסוף, ועל מנת לסלק כל צל של ספק בהקשר זה, עמד עו"ד יחיאל טל על ייפוי הכוח הכללי שערך למנוח
24 (כנוטריון):

25
26 "אתה מדבר על ייפוי כוח נוטריוני. שלא קשור לדירות, בשנה הזו ככל הנראה הוא רצה, כל
27 המהות של הייפוי כוח זה שהגב' [הנתבעת] תוכל לייצג אותנו במוסדות – כמו המל"ל, קופות
28 חולים, בנקים ולכן האדון בא ואמר שהוא רוצה לתת לה ייפוי כוח נוטריוני כללי כדי שתייצג
29 אותו בפני המוסדות. זה לא קשור לדירות" (ע' 38, ש' 5); "ייפוי הכוח הכללי לא שימש להעברת
30 הדירות. הדירות נרשמו שנים קודם, שנתיים וחצי לפני כן" (ע' 39, ש' 19).

31
32 60. עדותו של עו"ד יחיאל טל מתיישבת עם עדותה של הנתבעת:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 "מה שהמנוח באותו יום הודיע לי ולבעלי, אפשר היה לתחקר את בעלי ולשאל אותו. באותו
2 יום המנוח שוב התקשר ואמר, החתימו אותי על טפסים שהיו מונחים אצל הפקידה במשרד,
3 איזשהו משרד, אני לא יודע מה זה, לא יודע על מה חתמתי. חתמתי כמה, אני לא יודע אפילו
4 על מה. הוא היה מאוד מאוד נסער באותו יום [...] [המנוח] היה מאוד נסער וביקש שבהקדם
5 אלך להעביר את הדירות על שמי בלבד ולמשוך את הכסף שהיה בחשבוננו של 300 אלף ₪,
6 למשוך ולהעביר מיד אליי לחשבון כי הוא מאוד מאוד חושש" (תמ" ע' 14, ש' 9).

סיכום ביניים

9 61. התובע לא הוכיח שנפל רבב בעסקאות המתנה או במעשה הענקת המתנות לנתבעת. נזכיר **שלכתחילה ציווה**
10 **המנוח לנתבעת בצוואת 2005, את שתי הדירות ואת הכספים שבחשבוננו המשותף עם הנתבעת.** במובן זה
11 אין בהענקת המתנה משום סתירה לרצונו המובע בצוואה, כי אם מימוש רצונו עוד בחייו. נחדד שענייננו
12 בהענקה לאלתר – ולא נטען אחרת – והזכויות בדירות הועברו בסמוך לאחר הדיווח על עסקת המתנה
13 והחתימה על התצהירים מצד הנתבעת והמנוח. המנוח והנתבעת הסדירו עוד במסגרת תצהירי המתנה לגבי
14 דירת [המערב], **שהמנוח יוסיף לגור בה ולא תעשה בה כל דיספוזיציה עד לאריכות ימיו של המנוח.**

16 62. לטענותיו הקונקרטיות של התובע לא נמצא בסיס בחומר הראיות. לא נמצא משקל כלשהו לרמיזה מצד
17 התובע לגבי כושרו הקוגניטיבי של המנוח; גם טענותיו של התובע לגבי השפעתה של הנתבעת על המנוח או
18 בדבר הרחקת המנוח מסביבתו וקרוביו, הופרכו. ספק בעיני בית המשפט אם התובע ניצב איתן מאחורי
19 טענות אלה, בהיתן שלא הרבה לבקר את המנוח. טענות אלה נועדו לצייר את הנתבעת באור שלילי ולא
20 הוכחו.

22 63. זה המקום להזכיר את טענת התובע שהועלתה באמצעות העד מר י"צ, לפיה הנתבעת לא הגיעה לבקר את
23 המנוח באחד מאשפוזיו בבית החולים – טענה שכבר על פניה עומדת בניגוד מובהק לקשר הקרוב וארוך
24 השנים בין השניים וליחס החם והדואג לו זכה המנוח מהנתבעת ומשפחתה לאורך עשורים רבים. נציין
25 שמחקירתו הנגדית של העד מר י"צ עלה שהמקור להצהרותיו ודעותיו השליליות כלפי הנתבעת אינו
26 מידיעתו האישית או מראות עיניו. כך לגבי הטענה שהנתבעת נמנעה מביקור המנוח בבית החולים:

27
28 ש. איך אתה יודע ש[הנתבעת] לא באה?

29 ת. אני יודע מה [הנתבעת] עשתה? אני כתבתי שאני וחמי הבאנו לו עיתון ואני ישבתי שם. אני

30 זוכר מה [הנתבעת] עשתה?

31 ש. מפנה אותך לסעיף 5, הוא לא נכון?

32 ת. זה מה שאני יודע.

33 ש. אתה יודע שאתה באה, אתה לא יודע אם [הנתבעת] באה?

34 ת. לא יודע אם [הנתבעת] באה או לא (ע' 30, ש' 26).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1

2 64. בהמשך עדותו אישר שאין לו ידיעה של ממש על אורח חייו של התובע או על חלקה של הנתבעת בחייו, והוא
3 לא היה חשוף באופן אישי למראות עליהן הצהיר וכדבריו – "מה אני יושב שם כל היום?" (עי' 30, ש' 13).
4 עוד אישר העד שכן נחשף לעובדה שכשהמנוח חלה, היתה זו הנתבעת שטיפלה בו – לא שכנתו א' ז"ל, ולא
5 המטפלת שלה גבי' ל' (עי' 27, ש' 28). לבסוף התברר שהמניעים לעדותו של העד לא היו חתירה לאמת בלבד
6 ועלה מעדותו מניע נסתר שהצמיח את השקפתו השלילית כביכול על הנתבעת (אותה לא ממש הכיר באופן
7 עמוק ואישי), הואיל והיה סבור וכפי הנראה עודנו סבור שחמתו, השכנה גבי' א' ז"ל, היתה זכאית לחלק
8 מזכויות המנוח הואיל והשניים היו "ידועים בציבור" כביכול (עי' 28, ש' 9).

9

10 65. יש לתת את הדעת גם לטענת התובע לפיה הנתבעת נטלה מהמנוח את תעודת הזהות שלו – טענה חמורה,
11 שנטענה מהשפה אל החוץ ולא נתמכה בקצה ראייה. בית המשפט דחה טענה זו לעיל נוכח גרסת התובע
12 שלמד על נטילת תעודת הזהות מהמנוח כביכול (עי' 14, ש' 17), והן מכיוון שחזר בו מגרסתו לפיה ליווה את
13 המנוח לבנק וחזה בסירוב הבנק להתיר למנוח למשוך כספים, ללא תעודת זהות כביכול – "אתה מכיר את
14 רחוב [...] ? מכיר שם הרבה חנייה?" (עי' 17, ש' 8). טענה זו נסתרה עוד על ידי הנתבעת שתיארה את מסירת
15 רכבו של המנוח לידי בעלה בהגיעו לגיל גבורות. הנתבעת תיארה שהמנוח התלווה אליה ואל בעלה אל משרד
16 הרישוי, שם התבקש המנוח להצהיר על מסירת הרכב ולהציג תעודת זהות. הנתבעת אף הציגה הצהרה זו
17 בחתימת המנוח בתצהירה (נס' טו' לתצהיר נ/5). וכך בחקירתה:

18

19 ש : כשהלכתם לעשות העברת בעלות על המכונית שלו,

20

21 ת : כן,

22

23 ש : היה לכם את תעודת הזהות שלו, בלי,

24

25 ת : לא היה לנו, לא היה לנו את תעודת הזהות כי [המנוח] נכח איתנו במקום ובגלל זה היא

26

27 ביקשה שנעשה הסכם (תמ' ע' 18, ש' 5).

28

29

30 66. לא נמצא ממש אף בטענת התובע לפיה הנתבעת הציגה עצמה כנכדתו של המנוח. התובע לא הציג כל עדות
31 לטענה זו, ומה גם שהנתבעת כפרה בכך בתוקף, אך אישרה שהמנוח נהג להציג לעיתים כנכדתו, כדי להקל
32 על הבנת היחסים המשפחתיים ביניהם. בית המשפט לא מצא בעדויות שלפניו אף לא קורטוב של קושי
33 בדרך בה ביקש המנוח להציג את הנתבעת לאחרים, או לחילופין רכיב של רמיה או חוסר יושר מצד המנוח
34 או הנתבעת בהקשר זה. יפה לעניין זה עדותו של עו"ד יחיאל טל, שכאמור לא היתה לו הכרות מוקדמת עם
35 המנוח או הנתבעת:

36

37 "הבנתי שיש קרבה מצד הורים, לא יודע מה הקרבה הרחוקה, הוא הסביר כמו נכדה על הטיפול

38

39 שהיא נותנת לו והיחס שהיא נותנת לו, כמו נכדה, למרות שהיא אולי לא נכדה, אבל מה לעשות

40

41 הוא רצה להביע כמה היא קרובה אליו" (עי' 40, ש' 29).

42

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1

2 67. במישור המשפטי המתנה הושלמה זמן רב לפני פטירת המנוח, והתובע לא העמיד כאמור מתווה שיש בו
3 לכרסם בקניינה המוגן והרשום של הנתבעת. כמו כן, התובע לא טען שנאסר על המנוח מתוקף דין כלשהו,
4 להעביר את דירותיו וכספו במתנה. גם תחת הקביעה שצוואתו של המנוח תקפה, והוא אכן ציווה את
5 דירותיו לתובע ולנתבעת בחלקים שווים, לתובע אין זכות קנויה בעזבונו של המנוח והתובע לא הצביע על
6 כל מניעה חוקית או קושי משפטי אחר שמסייגים את החרות הנתונה למנוח לעשות ברכושו ככל שעולה
7 על רוחו.

8

9 68. על בסיס כל הנקוב לעיל, נקבע שהתובע לא הוכיח עילתו לביטול עסקאות המתנה, ודין ראש תביעה זה
10 להידחות.

11

12

החשבון המשותף של המנוח והנתבעת

13 69. אי-הגבלת פעולות הנתבעת בחשבון - אין עוררין על כך שהמנוח צירף את הנתבעת לחשבונו בבנק
14 "הפועלים" ביום 13.2.2004 (ר' נס' ה' לתצהיר הנתבעת נ/5). התובע אף אינו חולק על כך שעל פי מסמכי
15 הבנק, היתה הנתבעת רשאית לבצע פעולות ולחייב את החשבון בחתימת ידה בלבד וללא הגבלה (ר' מסמכי
16 הבנק, שם). טענות התובע ניצבות בפניו קושי כבר מלכתחילה. אמנם נכון שאפשר להעלות טענות כלפי
17 זכויותיה של פלונית בכספים המצויים בחשבון אליו צורפה על ידי בעליו, או כלפי פעולות כאלה ואחרות
18 מתוקף שותפות זו. אלא שהתובע לא העלה טענות קונקרטיות ולא הצביע על נסיבות בהן על בית משפט
19 זה לסייג בדיעבד ובאופן כללי פעולות אותן ביצעה הנתבעת בחשבון – לכאורה.

20

21 70. נשוב ונדגיש, המנוח היה צלול ולא נפל רבב בהבנתו או כושרו השכלי. אין כל סיבה לסבור שלא היה מודע
22 לכל פעולה שנעשתה בחשבונו על ידי הנתבעת, או שלא היה חשוף למידע שוטף מסניף הבנק שלו.

23

24 71. אי-הגבלת פעולות המנוח בחשבון - נזכיר שבית המשפט דחה את טענת התובע לפיה הנתבעת נטלה
25 מהמנוח את תעודת הזהות שלו כביכול, וכי המנוח היה מנוע מלמשוך כסף מהחשבון או לבצע כל פעולה
26 אחרת. שנית, יש לדחות את טענת התובע לפיה לא היה בידי המנוח כרטיס "בנקט" לחשבונו ולא יכול היה
27 למשוך כסף. התובע עומד על קביעה זו בסיכומיו על בסיס תשובות הנתבעת בחקירתה, ולא העלה טענה
28 כגון זו בתצהירו. בית המשפט אינו שותף למסקנתו של התובע. כך השיבה הנתבעת בחקירתה:

29

30

ש: ל[מנוח] היה בנקט?

31

ת: לא, ל[מנוח] היה כרטיס אשראי (תמ' ע' 6, ש' 14).

32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 תשובה זו אינה מלמדת שלמנוח לא היה כרטיס חיוב באמצעותו יכול היה למשוך כסף מהחשבון, אלא
2 להיפך: למנוח היה כרטיס אשראי, ששימש, כמקובל, גם כרטיס חיוב למשיכת כסף במכשירי "כספומט".
3 מבלי לקבוע מסמרות, ספק בעיני בית המשפט האם במועדים הרלוונטיים לקיומה של השותפות בחשבון,
4 עדיין נדרש הציבור הרחב להחזיק כרטיס "בנקט" או "כספומט" או כל שם אחר לו זכה אותו כרטיס
5 (בנפרד ולצד כרטיס האשראי) לשם משיכת כספים באמצעות מכשיר. גם התובע עצמו נזהר מלייחס כל
6 משיכה ומשיכה העולה מדפי החשבון לנתבעת, ואף הוא מרכז טענותיו למשיכות קונקרטריות, או סדרת
7 משיכות, שצדו את עיניו.
8
- 9 **72. המנוח עשה שימוש בכספו לטובת אחרים** – מן העדויות והסימוכין שהוצגו בפניי בית המשפט, נחה דעתו
10 של בית המשפט שהמנוח, על אף שלא היה איש אמיד כטענת התובע, תיגמל את הקרובים אליו, כל שכן
11 את בני משפחתו הקרובים אליו ביותר – והיו אלה הנתבעת, בעלה וילדיה, והן גב' נ"א שטיפלה בו עד
12 לפטירתו.
13
- 14 **74. הוכח בפניי בית המשפט שהמטפלת גב' נ"א התקרבה מאוד אל המנוח ואל הנתבעת וזכתה באמונם.** לפי
15 עדותה היא זכתה לשכר מחברת הסיעוד דרכה הועסקה, אך בנוסף גם לשכר עצמאי מהמנוח (ר' עדותה ע'
16 44, ש' 25).
17
- 18 **75. הנתבעת העידה ש"המנוח] היה עצמאי לחלוטין. משך לבד, קנה לבד, ידע הכל לעשות לבד בכוחות עצמו"**
19 (תמ' ע' 6, ש' 14); **"המנוח נהג למשוך כספים לשימוש שלו, הוא היה מפנק כל פעם את מי שהוא היה**
20 **רוצה, הוא היה נותן למי שהוא היה רוצה, נהגו לבוא אליו לקחת הרבה אנשים והוא נתן באהבה ובשמחה**
21 **כיוון שלא היה לו לא ילדים ולא אישה מימיו" (שם, ע' 17, ש' 13).**
22
- 23 **76. נזכיר עוד שהמנוח נהג לשלם לנתבעת "שכר" על עזרתה, ולדבריה "אני לא קיבלתי שכר קבוע. [המנוח]**
24 **נהג לתת לי לפי ראות עיניו, לפי מה שהוא חשב" (תמ', ע' 9, ש' 1); "היה לי חודשים של 2,000. היה לי**
25 **חודשים שהוא נתן לי 4. זאת אומרת, לא רק לי. הוא נתן לילדים שלי. הוא את הילדים שלי קיבל בתור**
26 **הנכדים שלו, מה שלא היה לו, והוא נהג לתת להם כל פעם וגם פעמים שאני לא ידעתי גם כמה הוא נתן**
27 **להם" (תמ' ע' 9, ש' 26).**
28
- 29 **77. זה המקום להזכיר עוד שבשנים עברו רכש המנוח, או סייע לרכוש לטובת אחיה של הנתבעת רכב (ר' עדות**
30 **הנתבעת (תמ' ע' 7, ש' 26); ועוד נזכיר שבהגיעו לגבורות המנוח העביר את רכבו ללא תמורה לבעלות בעלה**
31 **של הנתבעת. הנתבעת העידה: "הוא העביר את הרכב לבעלי כי בעלי המשיך להסיע אותו מידי בוקר לכל**
32 **מה שהוא היה צריך, אם זה היה למשרד של גמלאי [...], אם זה היה לקנטרי ב[...] , בעלי המשיך כל יום**
33 **להסיע אותו" (תמ' ע' 16, ש' 3).**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
78. נחה אפוא דעתו של בית המשפט, שמתוך קרבתו של המנוח לנתבעת ומשפחתה, בהם ראה משפחתו היחידה, נהג כלפיהם כ"סב" אוהב והרעיף עליהם מכספו. בית המשפט לא מצא בכך פסול, וככל שסבר התובע שנפל בכך רבב, הוא לא הצביע כאמור על כל מניעה החלה על המנוח לעשות עם כספו כראות עיניו. העובדה שהמנוח תגמל בכספו את מי שחפץ ביקרו, וגילה נדיבות כלפי הקרובים לו, מתיישבת עם העובדה שצירף את הנתבעת לחשבונו והעניק לה גישה בלתי מוגבלת לביצוע פעולות. יש בכך להצביע עוד על מידת האמון שנתן בנתבעת.
79. **החשבון המשותף למנוח ולהוריה של הנתבעת בבנק הבינלאומי** – אמונו של המנוח בנתבעת שהתבטא בין היתר בצירופה לחשבונו, לא נולד בחלל ריק אלא על רקע הקרבה המשפחתית שנטועה בעבר. לשם סיוע בניהול כספיו, המנוח החזיק בעבר **חשבון משותף יחד עם הוריה של הנתבעת** בבנק "הבינלאומי הראשון". התובעת צרפה לתצהירה דפי חשבון מחשבון זה (נס' יא', נ/5). עיון מעלה שחשבון זה נסגר ביום 14.11.2006, ולכל הפחות בשנה שטרם סגירתו שימש למסחר בניירות ערך. במועד סגירתו עמד ערכו של החשבון על סך כ 305,000 ₪. על "גלגולו" של הסכום האמור נעמוד להלן.
80. **התיישנות ושיהוי** – הנתבעת טענה שדין טענות התובע בכל הנוגע לפעולות שנעשו בחשבון המנוח להידחות מפאת התיישנות. יש ממש בטענות אלה. הפעולות אותן מייחס התובע לנתבעת מתייחסות לחודש 2/2009 בעוד כתב התביעה בענייננו הוגש בחודש 3/2016 – לאחר תום 7 שנים. יתירה מכך, בחקירתה הנגדית התבקשה הנתבעת לתת דעתה לפעולות שבוצעו בחשבון בשנת 2007. יחד עם זאת, למותר להיכנס לעובי הקורה בשאלת ההתיישנות. המועד בו נודע לתובע עילת התובענה, הוא המועד ממנו מתחיל מניין תקופת ההתיישנות, והמדובר בשאלה עובדתית גרידא. נוכח התוצאה אליה הגיע בית המשפט, לא עולה הכרח להכריע בסוגיה זו.
81. יחד עם זאת, **נחה דעתו של בית המשפט שטענות התובע לוקות לכל הפחות בשיהוי**. המדובר בשיהוי משמעותי שאינו עניין של מה בכך, והתובע לא הניח את דעתו של בית המשפט לקיומו של צידוק כלשהו לשיהוי זה. תשובותיו של התובע בחקירה הנגדית לא ביססו צידוק של ממש לשיהוי בו נקט, אף לא בדוחק.
82. נחדד, שעסקאות המתנה נערכו בחודש פברואר לשנת 2009, והזכויות הועברו בחודשים פברואר-מרץ 2009. גם משיכת סכום בשיעור 295,000 ₪ מהחשבון המשותף עם המנוח אל חשבון הנתבעת התרחשה ביום 18.2.2009. המנוח הלך לעולמו כזכור ביום 00.00.2013. אף על פי כן, את בקשתו למתן צו לקיום הצוואה הגיש התובע רק ביום 6.12.2015 – **כ 3 שנים לאחר פטירת המנוח**. עולה מאליה השאלה על שום מה השתהה התובע בהגשת בקשתו למתן צו לקיום הצוואה, לא כל שכן שעה שאוחז בידיו צוואה המעניקה בידיו מחצית מעזבון המנוח.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

83. בחקירתנו הנגדית ייחס התובע את השיהוי למצבו הרפואי, ושנית, לרצונו להימנע מעימות עם הנתבעת:

ש. למה הגשת בקשה לצו קיום צוואה רק בסוף שנת 2015? רק ב-6.12.15 ראית לנכון לטפל

בעניין הזה ולא לפני כן? איפה נעלמת כל השנים האלה?

ת. ציינתי בראשית שאני נכה 100% והניתוח מעקפים זה רק אחת הבעיות הרפואיות שאני

סובל, יש לי מגוון בעיות. הייתי טרוד מאוד בנושא הבריאותי שלי [...] זה העסיק אותי יום

וליל. מעבר לכל זה היו לי היסוסים רבים. לבוא להיכנס לעימותים וכל זה עם הגב' הזו

שכנראה תכננה מראש את כל המהלכים האלה כך מצטייר, זה דורש הרבה כוחות נפשיים

שלא הייתי בטוח שיש לי אבל בסופו של דבר לא יכולתי לעבור על זה. זה היה רצונו המפורש

של המנוח [...]” (ע' 18, ש' 12).

84. עם כל ההבנה למצבו הרפואי של התובע, הוא לא שכנע את בית המשפט שהיה בכך למנוע ממנו להגיש

בקשה למתן צו קיום צוואה, שאינה דורשת טרחה של ממש מצד מגישה, או גוזלת זמן חריג. לדברים משנה

תוקף נוכח העובדה שאחיו של התובע הוא עורך-דין פעיל שמייצגו גם בהליך זה. אמיתות אלה הביאו את

התובע לשנות מגרסתו במהלך חקירתו ולהטיל את עיקר המשקל על רצונו להימנע מעימות:

”זה לא עניין שלא היה לי זמן, היו לי הרבה היסוסים בעניין הזה מעבר לטיפול בו טיפלתי בעצמי

מבחינה רפואית. צריך פה כוחות נפשיים גם שלא הייתי בנוי להתמודד איתם באותו זמן” (ע' 19,

ש' 5 ואילך).

85. אלא שגרסה זו מעלה קושי, נוכח טענה אחרת מצד התובע, לפיה ידע על העברת הדירות ללא תמורה, רק

מעט לפני הגשת התביעה דנן (בחודש מרץ 2016). לפי היגיון זה, אזי עד למועד הגשת התביעה, או בסמוך

לפני כן, לא היתה לתובע כל סיבה להסס או לגייס כוחות נפשיים כלל וכלל, שהרי לא ידע דבר וחצי דבר

לשיטתו על העברת הדירות ולא היה צפוי כל סכסוך עם הנתבעת בכלל ובהקשר לעזבונו בפרט. תשובותיו

בהקשר זה לא עוררו אמון ודומה שגרסתו נולדה עם התקדמות החקירה ועימותו עם הסתירה העולה

מדבריו.

86. מחד גיסא טען התובע ש”תראה, אני כבר הבנתי את העניין הזה. משום שראיתי את ההתנהגות שלה

לאורך כל השנים. לא התעסקתי בעניין הזה, הייתי טרוד בעניינים שלי, אחר כך נודע לי שבעורמה

העבירו לה את כל הדירות והעניינים”. אך מאידך גיסא הוסיף לעמוד על טענתו בפני בית המשפט ש”נודע

לי על העברת הדירות טרם הגשת התביעה כשביררנו בטאבו ואז הסתברו העובדות. בשנת 2015 לדעתי”

(ע' 20, ש' 1 ואילך).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1

2 87. **אין אם כן בפי התובע הסבר שיניח את הדעת בנוגע לשיהוי בו נקט.** מבלי לקבוע ממצא בהקשר זה, ההסבר
3 האפשרי והסביר בהקשר זה, הוא שהתובע ידע היטב על שיתוף הנתבעת בחשבון המנוח כמו גם על העברת
4 הדירות על שמה של הנתבעת, וידע עוד היטב שלא ישיג את מבוקשו ללא קיומו של הליך משפטי נגד
5 הנתבעת. לפי הנחה זו, וכטענת הנתבעת, ביקש התובע להמתין לשעת כושר ומצא אותה מיד לאחר פטירת
6 אביה של הנתבעת - מי שיכול היה לשפוך אור על יחסיהם הכלכליים של המנוח עם הנתבעת והוריה, ומי
7 שהיה שותף של המנוח יחד עם אמה של הנתבעת בחשבונו של המנוח בבנק "הבינלאומי הראשון". למותר
8 לקבוע ממצא לעניין זה. הנטל להצדקת השיהוי הוא על גבו של התובע, שאין ללמוד מגרסתו על קיומו של
9 צידוק כלשהו.

10

11 88. שיהוי זה הוא בעל משקל, גם אם אינו מגיע לכדי התיישנות כדין. בית המשפט סבור שהשיהוי בו נקט
12 התובע מחליש את עילתו עד מאוד. מצופה ממי שנקוב בצוואה כנהנה, וזכאי למחצית העזבון, לרבות
13 מחצית משתי דירות, לפנות בסמוך לאחר פטירת המנוח, בבקשה למתן צו לקיום הצוואה. התובע "ישן על
14 זכויותיו" במשך 3 שנים למן פטירת המנוח, מבלי שהעמיד צידוק כלשהו לדבר, באופן המעורר חשד
15 שמניעיו להמתין ולהימנע מהגשת בקש לצו קיום צוואה והגשת תביעה זו, לא היו תמי-לב. עוד סבור בית
16 המשפט, ויעמוד על כך להלן, שהשיהוי בו נקט התובע הביא נזק ראייתי לנתבעת בכל הנוגע לנטען כלפי
17 חשבון הבנק. על הנתבעת היה להתגונן מפני האשמות בנוגע לפעולות בחשבון שהתבצעו 7 שנים ויותר טרם
18 הגשת התביעה.

19

20

לגופו של עניין

21

המשיכות השוטפות המיוחסות לנתבעת מהחשבון

22 89. כאמור לעיל, התובע לא ביסס טענה להגבלה כלשהי שחלה על הנתבעת לביצוע פעולות בחשבון. עוד נקבע
23 שלא נמצאו תימוכין לטענת התובע לפיה למנוח לא היה "בנקט", או לחילופין תעודת זהות, ושלא יכול היה
24 למשוך כספים מהחשבון. עוד ביסס בית המשפט את ההנחה שהמנוח ביצע בעצמו פעולות בחשבון, היה
25 מודע לפעולות הנתבעת ולמתרחש בחשבון. נקודות מוצא אלה מרחיקות את התובע מהוכחת טענתו
26 למשיכות כספים שלא ברשות או ידיעת המנוח. בית המשפט משוכנע שצירוף הנתבעת לחשבון המנוח היה
27 יוזמה ורעיון של האחרון, ובהמשך לשותפות עם הוריה של הנתבעת בחשבון אחר. הנתבעת העידה באופן
28 המתיישב עם הנסיבות, ובית המשפט מצא כאמור את תשובותיה מהימנות ועקביות:

29

30 "איך נעשיתי? המנוח ביקש ממני לבוא ולהצטרף אליו לחשבון. הוא היה בערך בן 80, והוא ביקש

31 שכדי שאני אדאג לו ומכיוון שהוא סומך עליי ואוהב אותי כאילו אני הבת שלו הוא ביקש שאני

32 אצטרף אליו לחשבון. זה היה בשנת 2004" (תמ' ע' 23, ש' 34).

33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 גרסה זו מתיישבת עם קביעות אחרות של בית המשפט בדבר היחסים בין המנוח לבין הנתבעת, יחסי קרבה
2 כשל אב לבת, או סב לנכדה.
3
- 4 90. בית המשפט אינו שותף כאמור למסקנות אליהן הגיע התובע מחקירתה של הנתבעת. ב"כ התובע הציג דפי
5 חשבון מהחשבון המשותף (סומנו ת/8 – ת/12). הנתבעת עומתה עם משיכות מזומן מן החשבון, בעוד אין
6 כל סימוכין או אינדיקציה לכך שהנתבעת היא שביצעה משיכות אלה. כאמור ביסס בית המשפט את
7 העובדה שלמנוח היתה גישה חופשית לחשבונו והוא אכן ביצע בו פעולות באופן עצמאי. משיכות אחרות
8 עמן עומתה הנתבעת התבצעו תקופה ארוכה טרם פטירתו של המנוח, החל משנת 2007. אין לצפות
9 מהנתבעת לזכור מהותן ותכליתן של משיכות מסוימות, בשם לב שגם היא וגם המנוח בצעו פעולות
10 בחשבון:
11
- 12 ת: אני לא אמורה לזכור מה שהיה לפני 10 שנים,
13 ש: יש לך דפי חשבון, את לא אמורה לזכור.
14 ת: בעודו של המנוח, המנוח היה צלול לחלוטין עד יומו האחרון. הוא נהג לעשות את כל הפעולות
15 שלו לבד ואם אני הייתי מושכת זה היה הכל באישורו, לפי בקשתו של המנוח.
16 ש: זה לא מה ששאלתי אותך. שאלתי אותך, האם את יכולה להצביע בדפי החשבון שקיבלת,
17 ת: אני לא יכולה לזכור מה היה לפני 10 שנים.
18 ש: את לא צריכה לזכור, את יכולה להצביע,
19 ת: אז אני לא יכולה להצביע על מה שאני לא יודעת (תמ' ע' 5, ש' 11).
20
- 21 ובהמשך: "אני חזרתי ואני אומרת שוב. אני לא יכולה לזכור מה היה לפני 10 שנים. [המנוח] היה עצמאי
22 לחלוטין. משך לבד, קנה לבד, ידע הכל לעשות לבד בכוחות עצמו" (תמ' ע' 6, ש' 14).
23
- 24 92. דומה עוד שהתובע התעלם בגרסתו ובפעולות שמייחס לנתבעת, מן העובדה שהיה זה חשבון פעיל ששימש
25 את המנוח ואת הנתבעת לתשלום הוצאות המנוח והוצאות המחיה השוטפות, ולחשבון זה הופקדו
26 הכנסותיו. הנתבעת ציינה בחקירתה:
27
- 28 "אז אם תעשה חשבון כמה עולה המטפלת, כמה עולה לממן את כל הדברים מסביב, אולי תגיע
29 לסכום הזה. ב- 15 בטוח שלא היה לו. אולי היה לו 13 לפי מה שזיכרוני..." (תמ' ע' 21, ש' 28; וגם
30 ע' 22, ש' 14).
31
- 32 93. במילים אחרות, ולסיכום פרק זה, לא עלה בידי התובע לערוך הבחנה בין משיכות אותן יש לייחס למנוח
33 ו/או להוצאה "לגיטימית" לשיטת התובע, לבין משיכות שהן לשיטתו פסולות, ואותן יש לייחס לנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 לכאורה. בהמשך לכך, עיניו של בית המשפט לא נחו על הוצאות או משיכות קונקרטיות שיש בהן לעורר
2 תהיות או אי-נוחות – ככל שאפשר ליחסן לנתבעת כלל.

3
4 **משיכת סך של 295,000 ₪ מהחשבון המשותף לחשבונה של הנתבעת.**

5 94. ביום 18.2.2009 נמשכה מהחשבון המשותף המחאה בסך 295,000 ₪ לפקודתה של הנתבעת. ההמחאה
6 חתומה בחתימת ידם של המנוח והנתבעת גם יחד. באותו היום הופקדה ההמחאה בחשבונה של הנתבעת
7 (המשותף עם בעלה) (ר' נסי' ו' לתצהיר הנתבעת נ/5).

8
9 95. יודגש שגם העברה זו לידיה של הנתבעת היא משום הקדמת מימוש צוואת 2005, והענקת הכספים אותם
10 הועיד המנוח לנתבעת עוד בחייו. **נציין שהמחאה זו נמשכה מהחשבון 3 ימים בלבד לאחר חתימת המנוח**
11 **והנתבעת על תצהירי המתנה.** בהקשר למתנה זו יש ליחס למנוח את אותו הרצון אותו ייחסנו לו בהקשר
12 לדירות, להבטיח שרצונו להקנות את הדירות ואת כספיו לנתבעת לא יסוכל.

13
14 96. עוד הוכח בפניי בית המשפט שהמקור לסכום האמור, לכתחילה, היה חשבונם המשותף של המנוח והוריה
15 של הנתבעת. מהסימוכין שצרפה הנתבעת ומדפי החשבון המשותף למנוח ולהוריה בבנק "הבינלאומי
16 הראשון", עולה עוד שביום 31.12.2005 הופקדו 300,000 ₪ לחשבון המשותף של המנוח והנתבעת, ושבים
17 17.9.2006 נמשכו מחשבון זה 304,000 ₪ בהמחאה והופקדו לחשבון בבנק "הבינלאומי הראשון". לאחר
18 מכן הועבר הסכום האמור חזרה לחשבון המשותף למנוח והנתבעת, וכך ליום 22.1.2009 היו בחשבון
19 המשותף סך של 301,453 ₪. (נסי' ז' ו – יא' לתצהיר הנתבעת נ/5).

20
21 97. סימוכין אלה מתיישבים עם גרסתה של הנתבעת :

22
23 **ת: 300 אלף ש"ח האלה זה הכסף שהוא העביר להוריי. בזמן שהוא סגר את החשבון בבנק**
24 **הבינלאומי שהוריי, שאבי זכרונו לברכה היה חתום יחד איתו, היה שותף מלא בחשבון. הוא**
25 **ואמי שתיבדל לחיים ארוכים. כש[המנוח] החליט לסגור את החשבון הוא מסר להוריי סך של**
26 **304 אלף ₪. הכסף הזה הוחזר אליי בטענה של ההורים שלי שאני מטפלת בו ושאני אחזיר**
27 **את זה לחשבון במידה ויהיה צורך להשתמש בו. הוריי החזירו את זה מרצונם האישי בלבד.**
28 **אבי ז"ל ככה החליט וככה אמר. ביום פטירתו הוא אמר נעשה את זה, נתחלק בזה. אבל עד אז**
29 **זה לפי רצונו של המנוח בדיוק. הוא עביר אישית להורים שלי את הכסף מחשבון הבנק**
30 **הבינלאומי הראשון.**

31 **ש: החשבון בבנק הבינלאומי היה משותף עם ההורים שלך?**

32 **ת: נכון. סליחה, הוא היה שותף עם ההורים שלי. אם תסתכל, (תמ' ע' 18, ש' 23).**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

98. על ההעברה לחשבונה (המשותף עם בעלה) הסבירה הנתבעת, ש"זה חזר לחשבון המשותף שלי ושל המנוח עד לרגע שהמנוח החליט שאני חייבת להוציא את הכסף ולהעביר את זה לחשבוני כדי שהוא, לא יהיה לו בחשבון את הכסף הזה" (שם, ע' 19, ש' 29).

"[...] באותו מעמד הוא ביקש גם את הדירות להעביר על שמי וגם את הכסף למשוך ולהעביר אליי לחשבון, והוא היה נחוש בדעתו שאני אעביר את הכסף" (שם, ע' 29, ש' 19).

99. התובעת נותרה עקבית בגרסתה זו, שמתיישבת כאמור עם הסימוכין הבנקאיים:

ת: [המנוח] היה מאוד נסער וביקש שבהקדם אלך להעביר את הדירות על שמי בלבד ולמשוך את הכסף שהיה בחשבוננו של 300 אלף ש"ח, למשוך ולהעביר מיד אליי לחשבון כי הוא מאוד מאוד חושש.

ש: אבל לא העברת אלייך לחשבון. העברת לחשבון של אמא שלך.

ת: ממש לא. תבדוק בבקשה. זה הועבר לחשבוני הפרטי הרשום על שמי ועל שם בעלי שייבדל לחיים ארוכים בסניף בנק לאומי סניף [...] (שם, ע' 14, ש' 9)

100. לסיכום פרק זה, לא עלה בידי התובע לכרסם בגרסת הנתבעת הנתמכת במסמכי הבנק, ולא עלה בידי להוכיח שהעברה זו היא פרי השפעה, כפיה או מרמה מצד הנתבעת. הסיכום האמור הוענק לנתבעת כמתנה לאלתר כאמור, והיה בכך משום מימוש רצונו הברור של המנוח כפי שעולה מצוואת 2005, רצון אותו ייחס לו בית המשפט בהקשר לדירות.

סעד למתן חשבונות

101. בכתב התביעה עתר התובע בסעד למתן חשבונות לשם קבלת מסמכי עסקאות המתנה. מסמכים אלה התקבלו בידי של התובע, והנימוקים לסעד האמור, ככל שהתובע הוסיף לעמוד עליו, לא עלה בתצהירו. סעד זה נזנח על ידי התובע בסיכומיו. נוכח זאת, והואיל ונדמה שהסעד מוצה, ונוכח התוצאה אליה הגיע בית המשפט, יש לדחות גם ראש תביעה זה.

סיכום

102. לאחר ההכרעה בטענות התובע, יש להצטרף על הגשת תביעה זו. לאחר פטירת המנוח, התובע **השתהה במשך כשלוש שנים עד להגשת בקשה למתן צו לקיום צוואת המנוח**. העובדה שהדירות הועברו במתנה לידי הנתבעת השתקפה בפנקס רישום המקרקעין הפתוח לעיון הציבור עוד מתחילת שנת 2009 ובית המשפט לא נתקל מבין שלל טענות התובע בנסיבות שתצדקנה את השיהוי בו נגועה התובענה, או את הטענה שבבסיס התביעה לפיה הזכויות הדירות הועברו מתוקף ייפוי כוח נוטריוני שנחתם ימים לאחר עשיית

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56569-03-16 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

1 הצוואה כביכול. גם התביעה גופה היתה חפה מנימוקים משפטיים בעלי זיקה להקניית מתנה שהושלמה
2 כ – 7 שנים טרם הגשת התביעה. גם לעניין הפעולות שייחס התובע לנתבעת בחשבונה המשותף עם המנוח,
3 מיאן התובע להעמיד טיעונים שהיה בהם לסייג משותפותה הבלתי מוגבלת של הנתבעת בחשבונו של
4 המנוח. כפי שעולה עוד מפסק הדין, חלק גדול מטענות התובע "חולצו" על ידי בית המשפט במשתמע
5 מטענות התובע.

6
7 103. הנתבעת נדרשה להתגונן מפני התביעה בעל-כורחה ונגררה להוצאות משפטיות על בסיס תביעה שלא היתה
8 מגובשת דיה ובירורה התמשך על פני מספר שנים. אך מעבר לכך, נדרשה הנתבעת להדוף האשמות
9 מרחיקות לכת ופוגעניות, שייחסו לה מעשים נואלים של ניצולו של התובע ועשיקתו עבור בצע כסף, בעוד
10 היא הקדישה חלק ניכר מחייה לסיוע למנוח, שהיא ומשפחתה ראו בו חלק בלתי נפרד ממשפחתם. בכך
11 המשיכה את דרכם של הוריה, שאף הם נטלו על עצמם לסייע למנוח משך שנים ארוכות. למרות דלות
12 הראיות, ולמעשה העדר הראיות לתמיכה בטענות התובע, טענות מרחיקות לכת כאמור, התובע עודנו בוחר
13 בסיכומיו לנקוט בלשון בוטה ועולבת כלפי הנתבעת – תיאורים שאין להם כל כיסוי ראייתי או נראות
14 בנסיבות העניין. לדבריו בסיכומיו, למשל, הצהיר לגבי הנתבעת ש"השחצנות והיוהרה שלה התגלו בהליך
15 כולו".

16
17 104. כאמור, אמירה זו היא נטולת כל בסיס, אין לה אחיזה כלשהי בחומר הראיות. הנתבעת העמידה גרסה
18 עובדתית עקבית, מורכבת ואחידה שהתיישרה עם הנסיבות ועם עדויות העדים האחרים. עדותה הקרינה
19 מהימנות ושיקפה את הקרבה בינה לבין המנוח ואת נאמנותה למנוח, את מאמציה ומאמצי משפחתה
20 להביא טוב לחייו ולהרבות בנוחותו ושלוותו. מנגד, נמצא שהתובע לא היה מעורב בחייו של המנוח וניכר
21 מן העדויות שאף לא היה קרוב אליו במיוחד. קשה היה להתעלם מכך שגם הנתבעת וגם המטפלת ידעו
22 להשיב באופן מידי, ומבלי להסס, מהו מועד פטירתו של המנוח. כדברי המטפלת "[...] **עד שהוא נפטר**
23 **ביום הולדת של ל', הבת של [הנתבעת]**" (ע' 44, ש' 25). מנגד, לכשהתבקש התובע להתייחס למועד פטירת
24 המנוח, השיב - "**לא יודע, לא זוכר תאריך, אם אתה אומר**" (ע' 18, ש' 4). מבלי לגרוע מכל הנקוב בפסק
25 הדין, אמירה זו של התובע היא מייצגת ומשקפת את ריחוקו של התובע מהמנוח, מאורח חייו ומההוויה
26 סביבו. היא משקפת עוד את העדר הידיעה שאפף את התובע, שלא נחשף כאמור ולא היה מודע, לכאורה,
27 לרצונותיו של המנוח ולקשריו החמים עם אלה המקיפים אותו – הנתבעת ובני משפחתה והמטפלת אותה
28 אהב. ריחוק זה עומד ביחס הפוך לאמור בתביעה, כאילו היה התובע מעין איש סוד של המנוח שסבל מנחת
29 זרועה של הנתבעת כביכול. נרטיב זה התברר כנטול כל בסיס. יש להצטער כאמור על שהתובע מצא לנכון
30 לנסות ולהוכיח נרטיב זה תוך השמצת הנתבעת ובני משפחתה.

31
32 סוף דבר

33 105. על בסיס הנקוב והמפורט בפסק הדין, נקבע כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16-03-56569 פלוני נ' אלמונית – סעד הצהרתי, מתן חשבונות

- 1 א. התביעה נדחית על כל ראשיה.
- 2 ב. התובע ישלם לידי הנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור 15,000 ₪ בצירוף מע"מ, תוך 30
- 3 ימים מהיום, וממועד זה יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד פסק הדין דן ועד ליום
- 4 התשלום בפועל.

5

6 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

7

8 ניתן לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

9

10

11 ניתן היום, י' אלול תשפ"א, 18 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

12

13 אלה מירז, סגנית נשיא